

שמות יב (ב) הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשִׁים חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה :

And all of us are aware of the first Rashi on the Torah in which he brings the words of RYitzhak who explains that this is the first mitzvah and should have started the Torah.

רש"י בראשית א:א

(א) בראשית - אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל [את] התורה אלא (שמות יב ב) מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו [בה] ישראל, ... :

So if this should have been the start of the Torah, this is not simply by accident that this mitzvah happened to be the first one given and so it should have started the book of Mitzvot, but rather, there is something VERY significant with this mitzvah that it is the FIRST mitzvah, the one that should start the book of MITZVOT.

What is so significant?

SH explains:

ספר החינוך מצוה ד - מצות קידוש החודש

לקדש חדשים ולעבר שנים בבית דין גדול בחכמה סמוך בארץ, ולקבוע מועדי השנה על פי אותו קידוש, שנאמר [שמות י"ב, ב'] החדש הזה לכם ראש חדשים, כלומר, כשתראו חידושה של לבנה תקבעו לכם ראש חדש, או אפילו לא תראוה מכיון שהיא ראויה להראות על פי החשבון המקובל.

The simplest answer, then, is that the mitzvah of kidush hahodesh shapes (מעצבת) our calendar.

The RMBN relates the mitzvah specifically to Exodus:

רמב"ן שמות פרק יב פסוק ב

... וטעם החדש הזה לכם ראש חדשים, שימנו אותו ישראל חודש הראשון, וממנו ימנו כל החדשים כ... כדי שיהיה זה זכרון בנס הגדול, כי בכל עת שזכיר החדשים, יהיה הנס נזכר, ... :

So the mitzvah is significant since we are reminded of our beginning and the GREAT MIRACLE that God performed in establishing us as a nation.

Sefat Emet expands on this point and teaches that the GREAT MIRACLE of the Exodus was the HIDUSH of creation – since God changed nature, He demonstrated He is Creator. So by recognizing the HIDUSH of the MOON we remember the power of HIDUSH in God.

שפת אמת, 42, 54

ובמדרש "החודש הזה לכם" אמר הקב"ה: אין לכם חידוש אחר יותר מזה. שבגאולת מצרים נתחדש כח מעשה בראשית. ... השי"י שינה כל הטבע ביצ"מ בשביל בני"י. ובאמת היה זה עדות על הבורא ית"ש כי הוא הבורא והוא העושה כרצונו.

So the NESS HAGADOL was really the NESS of HIDUSH.

From this I would like to suggest that this NESS HAGADOL should stand as a NESS-DEGEL to us to emulate. That is, we know that it is our goal to emulate God, and if the GREAT QUALITY of God that we are to remember each month is God's quality (טיבו) of HIDUSH, then this is the ness – banner/degel – that we should emulate (לנסות) (להידמות).

If his outstanding quality is that of HIDUSH, then we too should seek to LeHADESH.

And indeed, this is what the moon really symbolizes. As Ibn Ezra teaches on KOHELET:

**קהלת א (ט) מה שְׁהִיָּה הוּא שְׁהִיָּה וְיִמָּה שְׁנַעְשָׂה הוּא שְׁנַעְשָׂה וְאֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ :
אֲבָן עֲזָרָא שְׁמוֹת יָבִב**

והנה אין ללבנה שנה כלל כאשר אין לשמש חודש כלל, כי לא יתחדש בשמש דבר, רק דבר החידוש הוא לאור הלבנה, ובעבור זה נקרא חודש גם ירח, בעבור חידוש אור הלבנה, ...

And where is the primary place we are to be MEHADESH? Rashi explains on this verse in Kohelet:

רש"י קהלת פרק א פסוק ט
מה שהיה הוא שיהיה וגוי - בכל מה שהוא למד בדבר שהוא חליפי השמש אין בו חידוש לא יראה אלא מה שהיה כבר שנברא בששת ימי בראשית, אבל ההוגה בתורה מוצא בה תמיד חדושי טעמים כענין שנאמר (משלי ה) "דְּדִיָּה יִרְוֶךָ בְּכָל עֵת", מה הַדָּד הַזֶּה כֵּל זְמַן שֶׁהַתִּינוֹק מִמִּשְׁמֵשׁ בּוֹ, מוֹצֵא בּוֹ טַעַם, ... :

And indeed, we find this idea stated as a fundamental principle in Hazal:

תוספתא מסכת סוטה (ליברמן) פרק ז הלכה ט
... אי אפשר שלא יהא חידוש בבית המדרש.
תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף ג עמוד א
אי אפשר לבית המדרש בלא חידוש

But I ask you HOW? HOW can it be that I will open up a Humash and bring out a hidush?!? Have not thousands of commentators over thousands of years already published hidushim here. And the same goes for the Gemara. How can I imagine that I will be mehadesh something to a 1500 year old book that has been pored over everyday by all the great Jewish thinkers in every generation?!

The answer is TIME. The 19c. French philosopher Henri Bergson explains that time changes everything.

Henri Bergson (19c. Philosopher), *The Creative Mind*, p. 164
"no two moments are identical in a conscious being"

אֵין שְׁנֵי רִגְעִים זֵהִים בִּישׁוֹת מוֹדַעַת

[Tuesday is different from Monday because Monday only includes itself and Sunday, while Tuesday includes itself, Monday, and Sunday. – Stanford Encyclopedia of Philosophy]

TIME allows for hidush – TIME CHANGES everything, including the way we ourselves perceive and interact with THE VERY SAME information! Note what the Rashbam says about his grandfather's CLASSIC commentary on the Torah:

רשב"ם בראשית לו
(ב) ... רבנו שלמה אבי אמי מאיר עיני גולה שפירש תורה נביאים וכתובים נתן לב לפרש פשוטו של מקרא, ואף אני שמואל ב"ר מאיר חתנו זצ"ל נתוכחתי עמו ולפניו והודה לי שאילו היה לו פנאי היה צריך לעשות פרושים אחרים לפי הפשטות **המתחדשים בכל יום**. ועתה יראו המשכילים מה שפירשו הראשונים :

HaMITHADESHET BeKol YOM!! A new day, a new HIDUSH. Note that he links the capacity of HIDUSH to TIME!!! Just like Henri Bergson explained.

That is the key. TIME – Time gives us a new perspective, so much so that even the same individual looking at the same text will have new insights! And it doesn't matter if it is Rashi, or lehavdil, me!

Now I would like to say that this GUARANTEE that you will have a HIDUSH applies not only to the Beit Midrash, but to all areas where man seeks to letaken olam b'malcut shadai. I have seen this in my career as an engineer, and most boldly (bolet) in my work at Mobileye. Though the company started with one idea, while working on that idea, many other important HIDUSHIM were discovered. The point is to be "in the beit midrash" – involved in learning, involved in solving problems.

Let me conclude with the words of RSol who really brings all these ideas together (מסכם) most beautifully. (בצורה יפה ביותר):

R. Soloveitchik, Halachic Man, p.99

Halakhic man is a man who longs to create, to bring into being something new, something original. The study of Torah, by definition, means gleaning new, creative insights from the Torah (hiddushei Torah). ... This notion of hiddush, of creative interpretation, is not limited solely to the theoretical domain but extends as well into the practical domain, into the real world. The most fervent desire of halakhic man is to behold the replenishment of the deficiency in creation, when the real world will conform to the ideal world and the most exalted and glorious of creations, the ideal Halakhah, will be actualized in its midst. The dream of creation is the central idea in the halakhic consciousness - the idea of the importance of man as a partner of the Almighty in the act of creation, man as creator of worlds. This longing for creation and the renewal of the cosmos is embodied in all of Judaism's goals.

איש ההלכה הוא אדם המשתוקק ליצור, להביא לעולם משהו חדש, משהו מקורי. לימוד התורה, מעצם הגדרתו, אומר הוצאת תובנות יצירתיות חדשות מן התורה (חידושי תורה). ... מושג זה של חידוש, של פרשנות יצירתית, אינו מוגבל לתחום התיאורטי, אלא הוא משתרע גם בתחום המעשי, אל העולם האמיתי. התשוקה הנלהבת ביותר של איש ההלכה הוא לראות את חידוש המחסור בבריאה, כאשר העולם האמיתי יתאים לעולם האידיאלי, והיצירה הנלהבת והמפוארת ביותר, ההלכה האידיאלית, תתממש בתוכה. חלום הבריאה הוא הרעיון המרכזי בתודעה ההלכתית - הרעיון של חשיבות האדם כשותף של הקב"ה במעשה הבריאה, האדם כבורא העולמות. הכמיהה הזאת לבריאה ולחידוש הקוסמוס מגולמת בכל **מטרות היהדות**.

This is why the FIRST MITZVAH of the Torah is Kidush HaHodesh – Kidush HaHIDUSH. It is the very goal of man in creation. Shenizkeh. Shabbat Shalom.